

Zes jongeren over hun missionaire ervaringen

‘Het is gewoon belangrijk om er te zijn!’

Terwijl de zomerse warmte nog in de lucht hangt, rijd ik in een motregentje Rotterdam in. Ik ben op weg naar de Zwaanshals, waar het pand van Goud van Noord gevestigd is. In samenwerking met deze diaconale stichting wil Dabar (IZB) daar het Evangelie van Jezus Christus laten zien in woord, maar op deze plek vooral ook in daad.

Ik hoop van de jongeren uit het team te horen wat hun motivatie is voor het missionaire werk. Maar voordat ik naar binnen kan, zoek ik een plek om mijn auto te parkeren. Dat valt nog niet mee zo midden in Rotterdam, maar het lukt. Met één band op de stoep, dat dan weer wel.

Waterballet

Binnen waait de gezelligheid me tegemoet. Het team heeft net lunchpauze en deelt gráág zijn ervaringen met mij. ‘Op één of andere manier heb ik een soort eenhoorngroepje om mij heen gekregen’, vertelt Hannah. ‘Ik heb eigenlijk niet zoveel met kleine kinderen. Maar sinds ik de eenhoornknuffel van één van deze meisjes gerepareerd heb, plakken ze aan me vast.’ Haar teamgenoten lachen. ‘Ja, maar jij hebt ook wel heel mooie persoonlijke gesprekken met mensen’, vult Annette den Ouden (jeugdwerker Goud van Noord) aan.

Teamleider Ron straalt als hij vertelt hoe de zeskamp van de dag ervoor in een waterballet veranderde. Alles en iedereen was nat geworden. ‘Mag dat écht, mag dat écht?’, had een meisje enthousiast gevraagd. Ja hoor, dat mocht. De jongeren van Dabar zijn er deze week hélemaal voor de kinderen van Rotterdam. En dat betekent dat ze dus ook hélemaal natgegooid mogen worden.

← De jongeren van Dabar zijn er deze week hélemaal voor de kinderen van Rotterdam.

Vrijwillig aan de bak

De teamleden zijn ervaren Dabarwerkers: ze doen al tussen de twee en zes jaar mee in het campingevangelisatiewerk, maar nu voor het eerst midden in de stad. Waarom ze er ooit aan begonnen zijn? Annelly reageert: 'Op de camping waar ik als kind naartoe ging, werd Dabarwerk gedaan. Dat wilde ik later ook gaan doen. Op mijn zeventiende dacht ik: "Ik ga het één keer proberen." Nu, vier jaar later, ben ik er nog steeds. Ik vind het heel bijzonder dat je kinderen op een speelse manier iets mee kunt geven.'

Wilco vult aan: 'In onze gemeente leefde het campingevangelisatiewerk al langer. Zo heb ik mij uiteindelijk ook opgegeven. Daarnaast vind ik het gewoon heel erg leuk om met kinderen en tieners om te gaan.' Hendrike kijkt lachend naar Elza. 'Elza vroeg me mee. Daar begon het voor mij mee. Ik kende Dabar helemaal niet, dus ik moest mijn omgeving wel uitleggen wat het werk inhoudt. Maar mensen reageerden enthousiast. Wat ze ook bijzonder vinden, is dat je jezelf vrijwillig één of twee weken inzet. Maar ik doe het ook wel ergens voor; als ik het alleen om het recreatiewerk zou doen, zou ik wel ergens heengaan waar ik betaald kreeg.'

Teleurstelling

Niet bij iedereen reageerde de omgeving positief, toen ze zich voor het eerst aanmeldde bij een Dabarteam. Hannah vertelt: 'In mijn thuisgemeente was Dabar niet erg bekend. In het eerste jaar dat ik Dabarwerk deed, kreeg ik daarom niet veel support. Dat heb ik ook teruggekoppeld: als je jongeren enthousiast wilt maken om zulk soort dingen te doen – en dat willen jullie, dat zeggen jullie ook – dan moet je dat anders doen. Als iemand vertelt dat hij Dabarwerk wil gaan doen, onthoud dan de datum en stuur eens een appje. Vraag achteraf hoe het was, laat merken dat je voor hem bidt en dat je blij bent met wat hij doet. Het hoeven geen grote dingen te zijn. Juist die kleine dingen zijn belangrijk.'

'Ik merk dat er in mijn thuisgemeente iets veranderd is', vertelt ze verder. 'Ik vind het ontzettend gaaf dat veel mensen nu weten wat het werk inhoudt. Daarnaast zijn er inmiddels meer jongeren uit mijn gemeente Dabarwerk gaan doen. Het doet me goed om te zien dat je als jongere dingen positief kunt veranderen in je gemeente!'

Aanwezig zijn

Ik vraag me af hoe deze bevlogen jongeren denken over het missionaire aspect van het Dabarwerk. Wilco: 'Ik zie het Dabarwerk als "gewoon heel erg aanwezig zijn". Mensen weten dat je christen bent en komen wel als ze vragen hebben.'

'Juist omdat je er maar zo kort bent, denken ze: "Ik zie ze toch niet terug, dus ik kan mijn verhaal kwijt",

V.l.n.r.: Hendrike (20), Elza (20), Hannah (21), Annelly (19), Wilco (24) en Ron (21)

aldus Annelly. Elza vult aan: 'Je hoeft niet heel erg je best te doen om kinderen te bekeren. Dat is niet aan jou. Het is gewoon belangrijk om er te zijn en te vertellen wat je weet over God; hoe Hij in jouw leven werkt. Kinderen komen vanzelf wel met vragen. Je hoeft er niet op in te hameren, zeg maar.' Annette onderstreept dat: 'Je mag het van God verwachten.'

'Er is zoveel meer'

Ondertussen tikt de klok door; het team moet bijna weer aan de slag. Ter afronding vraag ik de jongeren wat hun verlangen is voor de mensen die ze deze week ontmoet hebben. Ron hoopt dat mensen de liefde van Jezus ervaren hebben. Maar ook dat door het Dabarwerk blijvende contacten zijn gelegd tussen de mensen van Rotterdam en het werk van Goud van Noord, dat doorgaat als de teamleden weer naar huis zijn.

Hannah herinnert zich de middag dat ze in de tuin van het buurthuis zat. Ze hoorde hoe kinderen bij de naburige moskee lange tijd schreeuwden tot Allah. 'Het trof me, dat die kinderen de hele middag aan het roepen en schreeuwen waren tot een god die niet bestaat. Er is zoveel meer. Wat fijn dat wij als christenen niet op die manier naar God hoeven te gaan. Wat zou het mooi zijn als mensen, door wat we hier doen, op een veel vrijere manier in het leven en in relatie tot God mogen staan.'

Ik ben onder de indruk van de wijze woorden die ik deze middag gehoord heb. Het Dabarteam vertrekt naar hun middagactiviteit. Ik probeer mijn auto uit te parkeren. Een oudere man, zo te zien van Turkse afkomst, kijkt het zo eens aan en schudt zijn hoofd. Vriendelijk helpt hij mij met armbegaren de parkeerplaats uit. Met een zwaai bedank ik hem. Als ik uit Rotterdam weggrijd, weet ik dat God daar niet vertrekt. Hij bouwt verder aan Zijn Koninkrijk – mede door het werk van deze bevlogen jongeren heen.

Wat is Dabar?

Dabar is het campingevangelisatiewerk van de IZB. Dit Hebreeuwse woord betekent 'woord en daad'. Via het Dabarwerk wil de IZB op campings het Evangelie uitdragen in woorden en daden. Daarnaast biedt Dabar jongeren de mogelijkheid om te 'oefenen' in getuige zijn en in het ontdekken en vergroten van talenten en vaardigheden. In Rotterdam werd het werk niet op een camping gedaan, maar midden in de stad: een pilot om uit te proberen of het Dabarwerk ook geschikt is voor locaties in een stedelijke omgeving.

(www.izb.nl/dabar)

Tekst
Christa Noteboom
medewerker HGJB